

lingen, at dette Beløb allerede for største De-
len var udbetalt de Paagjældende, og at han
fandt Betænkelse ved at kræve det tilbage,
hvorfor han, dersom det høie Thing ikke vilde
bevilge disse 192 Rd., saae sig nødsaget til
selv at betale dem. Denne Oplysning havde
ikke foreligget Udvalget og havde som Følge
deraf ikke kunnet være Gjenstand for dets
Doverveelse, men efter at Sagen senere har
været behandlet i Udvalget, har man under de
forhaandenværende Omstændigheder troet at
burde indstille til det høie Thing at bevilge det
omhandlede Beløb af 192 Rd. — Med Hensyn
til Ændringsforslaget under Nr. 5 maa jeg
gjøre en Undskyldning for, at der i den Sæt-
ning, der findes i Parenthesen, er indløbet en
lille Feil, idet en Del af det Beløb, som her
begjeres, ikke begjeres til Udgivelse af en grøn-
landsk Bibel, men derimod til Udgivelse af en
grønlandsk Ordbog; til dette Diemed begjeres
et Beløb af 850 Rd., hvilket Udvalget har
troet at kunne anbefale. Resten af de 1,500
Rd., nemlig 650 Rd., begjeres til Omkostnin-
ger ved den Kommission, som det høie Thing
vil vide er nedsat til at tage det grønlandiske
Missionsvæsen under nærmere Doverveelse, og
ogsaa denne Del af Bevillingen har Udvalget
troet at kunne anbefale. — Med Hensyn til
Ændringsforslaget under Nr. 6 skal jeg be-
mærke, at det Beløb, som den høitagtede Kirke-
og Undervisningsminister har begjert, er blevet
anset for fornødent for at ryddeliggjøre den
Del af den nuværende botaniske Haves Grund,
der skal benyttes til Opførelse af den nye
Møntbygning, og da denne Ryddeliggjørelse
anses for at være paatrængende nødvendig,
har Udvalget ikke kunnet Andet end tiltræde
den begjerede Bevilling. — Det vil maasse
være i det høie Things Erindring fra denne
Sags 2den Behandling, at der blev bevilget
en Pension af 175 Rd. til afdøde Pedel
Speers Enke, og at der ved samme Leilighed
blev gjort opmærksom paa, at en tidligere af-
død Pedels Enke, nemlig Pedel Müllers Enke,
havde ved hendes Mand's Død i 1864 ved
en Feilregning faaet 25 Rd. aarlig mindre i
Pension, end Speers Enke vilde faae. Efter
Bemyndigelse af Udvalget tillod jeg mig den
Gang at udtale, at man fandt det billigt, at

denne Enke fik samme Pension som den senere
afdøde Pedels Enke, og i Genhold hertil har
Ministeren stillet Ændringsforslaget under Nr.
7, som jeg paa Udvalgets Begne skal tillade
mig at anbefale. — Ændringsforslaget under
Nr. 8 angaar et Beløb af 162 Rd. 72 Sk.,
som vil medgaa til Reparation af en Rør-
ledning ved Blindeinstituttet. Det Nærmere
herom indeholdes i Bilagene, og jeg tror at
kunne henvise dertil. — Under Nr. 9 har en-
delig den høitæredede Justitsminister stillet et
Ændringsforslag, som er det betydeligste af
dem, der ere fremkomne til 3die Behandling
af Tillægsbevillingsloven. Det angaar en Be-
villing af 2,978 Rd. 22 Sk. til Dækning
af Resten af det Beløb, som i sin Tid gik
tabt for Myndlingene i Odense Dverformyn-
deri ved Dverformynder Rasmus Nielsens
Fallit. Denne Sag er en ældre Bekjendt.
Det vil være i det høie Things Erindring, at
den bl. A. i 1868 var til Behandling her i
Salen, og at det den Gang blev oplyst,
hvad der ogsaa nu foreligger oplyst i
Bilagene, at det Deficit, som i 1857
blev opdaget i Odense Dverformynderi,
beløb sig til 26,865 Rd. Af dette Be-
løb er der imidlertid ved Realisation af Ra-
smus Nielsens Bo indkommet omtrent det Halve
som Dækning. Dernæst blev den anden Dver-
formynder, Kaptein Schmidt, ved Foranstalt-
ning af Justitsministeriet søgt til at tilsvare
Rasmus Nielsens Deficit, og ved en Høieste-
retsdom af 1864 blev han ogsaa tilpligtet at
betale et Beløb af noget over 16,000 Rd.,
hvilket imidlertid kun var en Del af det vir-
kelige Deficit. Det vil endvidere være i det
høie Things Erindring, at det Ansvar, der
saaledes blev paalagt den anden Dverformyn-
der, ved Lov af 17de April 1868 blev over-
taget af Statskassen, som samtidig tillige
overtog at tilsvare et Beløb af 900 Rd.,
som en Enke Mortensen ved Høieste-
retsdom var bleven tilpligtet endnu en Gang at ind-
betale til Dverformynderiet, fordi hun i sin
Tid ikke havde forsynet sig med Kvittering fra
begge Dverformynderne, men kun havde mod-
taget Kvittering fra Rasmus Nielsen alene.
Paa den Maade blev altsaa Størstedelen af
Deficitet i Odense Dverformynderi dækket; men